

Sygn. akt II Ka 294/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Podwójniak

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Wiktorzak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Ryszarda Kostrzewy,

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2014 r.,

sprawy **M. B. (1)**,

obwinionego z art. 107 k.w.,

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego,

od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu,

z dnia 29 września 2014 r. sygn. akt II W 273/14,

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k. oraz art. 109 § 2 k.p.w.:

1. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Sieradzu do ponownego rozpoznania,
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. H. kwotę 420 [czterysta dwadzieścia] złotych podwyższoną o podatek od towarów i usług w kwocie 96,60 [dziewięćdziesiąt sześć 60/100] złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej M. B. (1) w postępowaniu odwoławczym z urzędu.

Sygn. akt II Ka 294/14

UZASADNIENIE

W skierowanym do Sądu Rejonowego w Sieradzu wniosku o ukaranie M. B. (1) zarzucono, że:

w okresie czasu od 01.12. 2013 r. do 12.02.2014 r. w S. przy ul. (...) poprzez wielokrotne wysłanie wiadomości SMS złośliwie niepokoił B. B. (1),

to jest popełnienie wykroczenia określonego w art. 107 kw.

Wyrokiem z dnia 29 września 2014 r. wydanym w sprawie II W 273/14 Sądu Rejonowego w Sieradzu obwinionego M. B. (1) uznano za winnego dokonania zarzuconego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 107 kw z tą zmianą opisu czynu, że zwrot „od 01.12.2013” zastąpiono zwrotem „od stycznia 2014 r.” i za to na podstawie art.107 kw wymierzono mu karę 300 złotych grzywny. Zasądzono od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 100 złotych tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków poniesionych w postępowaniu.

Wyrok ten zaskarżony został przez M. B. (1), który w złożonym środku odwoławczym stwierdził: „jako osoba niewinna czuję się pokrzywdzoną”. Na rozprawie apelacyjnej obrońca obwinionego – popierając apelację M. B. – wniósł o

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego M. B. (1) skutkować musi uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu w Sieradzu do ponownego rozpoznania. Wynika to, ze stwierdzonych uchybień natury procesowej, które miały wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Przede wszystkim uznać należy, że organ meriti nie w pełni respektował zawarte w art. 7 (w zw. z art. 8 kpw) reguły określające wymogi dokonywanej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Nadto tenże sąd nie wywiązał się z powinności zebrania dowodów w taki sposób, aby możliwym stało się rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z zasadami procesu karnego.

Uznając sprawstwo obwinionego co do przypisanego mu wykroczenia Sąd Rejonowy w Sieradzu stwierdził, że odmawiając waloru wiarygodności wyjaśnieniom M. B. (w określonym zakresie) przeciwstawił je zeznaniom pokrzywdzonej B. B. (1), która – między innymi podała, że :

- poza obwinionym w okresie lata 2013 – zimy 2014 r. nie poznała innej osoby o imieniu M.,
- tylko jeden mężczyzna o takim imieniu z nią korespondował,
- dla niego zaciągnęła zobowiązanie kredytowe w kwocie 1800 złotych,
- doładowywała mu karty telefoniczne i nabywała karty startowe,
- SMS-y – dotyczyły jej prywatnej sfery życia, o czym obwiniony był przez nią informowany.

Organ meriti wnioskuje przy tym - co ma wynikać z protokołu oględzin telefonu B. B.- że przedmiotowe wiadomości tekstowe (aczkolwiek wysyłane z różnych numerów) mają zbieżną merytorycznie treść, taki sam styl i język oraz użyte sformułowania i przez to przyjąć należy, że ich autorem jest ta sama osoba.

Rodzi się pytanie, czy tak przedstawione elementy mogą stanowić - przy uwzględnieniu zasad procesu karnego (w tym i w sprawach o wykroczenia) - podstawę poczynionych przez sąd I instancji ustaleń. Niewątpliwie tej analizy dokonać należy przez pryzmat przeprowadzonej czynności oględzin telefonu pokrzywdzonej i ujawnionej jego zawartości w postaci nadesłanych wiadomości tekstowych. Dokładna weryfikacja tychże SMS-ów nie może w sposób samoistny prowadzić do tak jednoznacznych ustaleń, jakie poczynione zostały przez Sąd Rejonowy w Sieradzu. Te wiadomości edytowane są odpowiednio:

- w dniu 26 stycznia 2014 roku – godz. 12:01 i 12:12 z numeru 782 385 957,
- w dniach:

31 stycznia 2014 roku – godz. 17:37, 18:12,

01 lutego 2014 roku – godz. 20:11,

03 lutego 2014 roku – godz. 21:06,

04 lutego 2014 roku – godz. 20:22,

09 lutego 2014 roku – godz. 16:55, 18:03, 21:13,

10 lutego 2014 roku – godz. 11:54, 12:15, 13:40,

11 lutego 2014 roku – godz. 9:59.

z numeru 887 844 174. B. B. (1) zeznała, że określonej treści wiadomości były wysłane jej z numerów - poza powyżej podanymi:

- 669 868 081,
- 518 633 623.

Niewątpliwie obwiniony posługiwał się telefonem o numerze 518 633 623. Natomiast z grona osób mu bliskich telefon o numerze 518 643 497 posiada jego brat, a telefon o początkowym numerze 797 należy do kobiety, z którą pozostaje w związku. Wynika z tego, że spośród analizowanych wiadomości tekstowych żadna z nich nie została nadana z numeru telefonu, jakim kontaktował się M. B. (1) z B. B. (1), czy też telefonów będących we władaniu jego krewnego lub kobiety, z którą obwiniony pozostaje w związku.

Zagadnienie to nie zostało rozważone przez organ ferujący zaskarżony wyrok. Również odpowiedniej oceny wymaga przedstawienie przez pokrzywdzoną jej zachowanie polegające na przesłaniu pod wskazany jej adres kwoty 1800 złotych stanowiącej zaciągnięty przez nią kredyt. Przekaz nadano nie tylko na inne niż obwionego nazwisko, ale i adres odbiorcy (także i co do miejscowości) nie pokrywał się z jego miejscem zamieszkania. Chociaż organ I instancji podjął próbę dotarcia do osoby posługującej się numerem (...), która to wedle relacji B. B. miała ją ostrzec przed obwinionym, to jednak okazała się ona nieskuteczna.

W świetle tychże elementów koniecznym zdaje się - przy ponownym rozpatrzeniu sprawy – przeprowadzenie działań zmierzających do ustalenia autora SMS-ów nadanych z telefonów o numerach 782 385 957 oraz 887 844 174. Również celem prawidłowego zweryfikowania wyjaśnień M. B. (1), ale i zeznań pokrzywdzonej zasadnym jest przesłuchanie w charakterze świadka osoby określonej przez obwinionego imieniem W., od którego to miał on pozyskać numer telefonu B. B. (1) (o osobie o tym samym imieniu w swoich zeznaniach wspomina także pokrzywdzona). Podobnego podejścia wymaga również przeprowadzenie dowodu z zeznań M. C. (konkubenta B. B.).

Dopiero tak zgromadzony materiał dowodowy winien być prawidłowo oceniony przy zachowaniu określonych w kodeksie postępowania karnego (w zw. z przepisami kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia) zasad, w tym w szczególności wynikających z art. 7 kpk oraz 4 kpk i art. 5§ 2 kpk (w zw. z art. 8 kpw). Da to podstawę do wyciągnięcia odpowiednich - poddających się kontroli instancyjnej, gdy do tego dojdzie – wniosków, które w sposób właściwy zostaną umotywowane.

Z tych też powodów zaskarżony wyrok uchylono i sprawę przekazano Sądowi Rejonowemu w Sieradzu do ponownego rozpoznania.

Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. H. kwotę 420 złotych podwyższoną o podatek od towarów i usług w kwocie 96 złotych 60 groszy tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej M. B. (1) w postępowaniu odwoławczym z urzędu, a wysokość tej należności ustalono w oparciu o przepis §14 ust 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 461).